

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

X. Corruptus sancti Gregorij locus emendatur; in quo, ut hodie quidem legitur, agitur de Nicomeditanæ civitatis Episcopo. Ostenditur heic agi de Episcopo Nicopolitano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

omnino evincunt Gregorium loqui voluisse de vicibus apostolicae sedis.

X. Sed adversus hanc opponet fortassis quispiam frustra me hoc loco torqueri. apud Gregorium enim non agi de Episcopo Nicopolitano, sed de Nicomeditano, adeoque inutilem esse hanc meam omnem operam. Scio quidem in vulgatis Gregorij editionibus, & in veteri codice MS. Bibliothecae regiae, tum etiam apud Gratianum, epistolam illam loqui de Andrea Nicomeditane vel Nicomediane civitatis Episcopo. Sed ego contendo locum hunc esse corruptum, rependendumque illic esse nomen Nicopolitanæ civitatis. Primum enim ea epistola scripta est ad Episcopos Epiri, quorum Metropolitani non erat Nicomedienfis, qui nullus fuit, sed Nicopolitanus, ut cuius manifestum est. Deinde apud sanctum Gregorium non uno loco reperimus mentionem fieri Andreae Episcopi Nicopolitani, hujus nimirum ipsius de quo ad eum retulerant Episcopi Epirotæ. Unde patet certam esse emendationem, adeoque ea argumentatione convelli non posse quæcunque hæcenus à nobis dicta sunt de Vicariatu Episcopi Nicopolitani. Nunc ad Sixti literas revertamur.

XI. Sic ergo profequitur ille in epistola illa ad universos Episcopos per Illyricum: *Sit Concilium quotiens cause fuerint, quotiens ille pro necessitatibus emergentium ratione decreverit, ut merito sedes apostolica relatione ejus instructa que fuerint acta confirmet. Evocatus vestrum nemo venire contemnat, nec congregationi sanctæ, ad quam debet festinare, se denegat. Excusatio per contumaciam non requiratur &c.* Et paulò post: *Si quid forsitan aut inter fratres natum fuerit, aut fratri cuiquam aliqua actio qua pulsatur illata; aut illic fratre & coepiscopo nostro Anastasio iudice eveniens negotium terminetur, qui vices apostolicæ sedis agere ut beate memorie Rufus decessor ipsius ex nostra voluntate cognoscitur; aut ad nos, si illic definit non potuerit, eodem tamen suis literis causam omnem que vertitur prosequente, veniat examen.*

XII. Addit idem Sixtus novum privilegium, nimirum, ut si quis Episcopus ex provinciis Illyricianis Thessalonicam ad Anastasium accesserit præter ejus conscientiam, velut canonum contemptor habeatur. Quo loco respexit fortassis Sixtus ad canonem tertium Sardicensem, in quo sic legitur: *Osus Episcopus dixit: Illud quoque necessarium adjiciendum est, ut Episcopi de sua provincia ad aliam provinciam, in qua non sunt Episcopi, non transeant, nisi forte à fratribus suis invitati, ne videamur januam claudere caritatis.* Et fortassis istud petierat Anastasius à Sixto, quòd se nimirum copia premi videret, exemplum secutus Aetij prædecessoris sui, qui remedium à Concilio Sardicensi postulaverat adversus Presbyteros & Diaconos Thessalonicam ex provinciis Illyricianis venientes, tempusque moræ illis præscribi, ut supra vidimus. Ita-

que Sixtus de hoc privilegio sic scribit ad Proclum Episcopum Constantinopolitanum: *Id ergo quod nos quoque servamus, fraternitatem tuam, quam scimus hoc suo more falluram, volumus custodire, id est, ut si quis ad fratrem & coepiscopum nostrum Thessalonicensis urbis antistitem harum provinciarum que ad eum pertinent sacerdos adveniat præter ejus conscientiam, si sine ejus epistolis atque formata venire tentaverit, tanquam discipline ecclesiastica despector & contemptor canonum, quos nos temerari ex aliqua parte non patimur, habeatur.* Hunc locum Holstenius existimans esse mutilum, sic restitutum esse pronuntiat: *Si quis ad fratrem & coepiscopum nostrum Thessalonicensis urbis antistitem harum provinciarum (que ad eum spectant) Ecclesiam sacerdos sine tuo consensu accesserit, vel contra ad tuam sanctitatem istarum provinciarum) que ad eum pertinent sacerdos adveniat præter ejus conscientiam &c.* Ex quo loco sic emendato colligit eos qui ex Illyrico veniebant Romam, formatam attulisse Vicarij Thessalonicensis, ut qui è Gallia veniebant, accipiebant ab Arelatenfi Vicario. De quo privilegio, quod in Patroclo sumpsit initium, nos infra agemus in capite xx. istius supplementi.

XIII. De causis provinciæ Illyricianæ ad Constantinopolitanum Episcopum descripsit Sixtus, ut qui in vicino erat, canonum custodiam præstaret. Nam Episcopi illius provinciæ se interdum subtrahere moliebantur auctoritati Episcopi Thessalonicensis, ut ad Constantinopolitanum se conferrent, vicinæ urbis inlecebris illecti. Et facile illos admittebat Constantinopolitanus antistes, in spem augendæ dignitatis suæ erectus post conditum canonem secundæ synodi. Nam & Theodosij junioris ævo tentata fuerat orientalis Illyrici divisio à sede apostolica, ut non amplius illud aut Thessalonicensi Episcopo subeset, neque relationes hinc ad sedem apostolicam mitterentur. Itaque Sixtus, multum laudato Proclo, eum hortatur ne in jura & privilegia Thessalonicensis antistitis irrepat, sed potius ei debitum honorem referret, neve quicquam permittat fieri quod non liceat à sacerdote tentari. Quibus verbis nemo non videt designari tentamenta Illyricianorum Episcoporum, & metum Pontificis ex vicinitate Procli. *Reverentia vestra, inquit, in commune (id est, tibi & Thessalonicensi Episcopo) præstatur, si alter alterius*

Apud Gratian.
dist. 100. cap.
Scripserunt.

S. Gregor. lib. 7.
Indict. 1. epist. 11.
& Indict. 2. epist.
70.

Apud Holsten.
pag. 79.